

Съдържание

1. **Bulgaria Analytica: Висок политически риск, високи цени, пленен пазар – за българския газов пазар**
2. **Газопроводът BRUA ще заработи през 2020 г., когато Exxon и Petrom ще започнат добив на газ от Черно море**
3. **Pennine Petroleum подписва споразумение за блок Velca в Албания**
4. **Иран срещу Русия: следващата газова война**
5. **Компанията Black Sea Oil & Gas може да започне добив през 2019 г. на офшорен газ в Румъния**
6. **Украинската Нафтогаз предупреждава за риск за транзита на природен газ заради "рекордно ниско" налягане**
7. **Започна обществено обсъждане на програмата за извеждане от експлоатация на нефтеното и газово поле Брент**
8. **Шистовата индустрия на САЩ се връща „агресивно“**

Newsletter Content

1. **Bulgaria Analytica: High political risk leads to high gas prices and captured market for gas consumers**
2. **BRUA pipeline to operate in 2020 when Exxon, Petrom will extract Black Sea gas**
3. **Pennine Petroleum signs Velca Block PSA in Albania**
4. **Iran vs Russia: The Next Natural Gas War**
5. **Black Sea Oil and Gas could start offshore gas production in Romania in 2019**
6. **Ukraine's Naftogaz warns of natural gas transit risk on 'record low' pressure**
7. **Public consultation begins on Brent oil and gas field decommissioning program**
8. **NAPE: US Shale Industry 'Aggressively' Returns**

Bulgaria Analytica: Висок политически риск, високи цени, пленен пазар – за българския газов пазар

Илиян Василев 24.03.2017,
BulgariaAnalytica.com

Последните седмици дадоха показателни примери за въздействието на високия риск на политическата среда в България върху големите инфраструктурни проекти и цените на природния газ. По принцип времената на служебни правителства допълнително влошават ситуацията – няма парламент, за да контролира и предотврати сделки на тъмно, гравитацията на обществения живот и вниманието на медиите се определя от водещата тема – изборите. Малцина ще забележат кадрова промяна на върха на проектната компания на един от най-важните инфраструктурни проекти – интерконектора с Гърция – или безпрецедентното увеличаване на цената на природния газ – почти 30 % – рекорд в съвременната история на България.

Проводниците на подобна политика „зад кадър“ разбират, че в условия на отворен, прозрачен и функциониращ пазар подобни драстични скокове на цената на природния газ са невъзможни. Дори ако цената на суровия нефт тръгне да се движи нагоре или

надолу по непредсказуем начин, а случаят не е такъв, взаимодействието между множество търговци и купувачи на природен газ, както и различните инструменти за физическо и финансово хеджиране, които са на разположение на търговци и дистрибутори, накрая ще направят така, че всеки потребител ще бъде убеден, че цената която плаща е справедлива и пазарна.

Цените на природния газ в България винаги са били пряко отражение на договора за доставка на газ с Газпром, което прави регулирането на цените лишен от особено съдържание процес. Въпреки, че регулаторът номинално решава, на практика не са много нещата, които КВЕР може да предприеме за да омекоти ефекта.

Държавната газова компания зависи на 100 % от договора с единствения си доставчик по един единствен маршрут – мегдан за гъвкавост и за успокояване на пазарните турбуленции просто липсва.

В стандартните за подобни случаи прес-съобщение за медиите, обикновено пише, че регулаторът е настоял Булгаргаз да намери вътрешни резерви, след което компанията е изстискала всичко за да намали предложената цена и накрая всички възможности са били изчерпани. И увеличението от 30 процента е неизбежно.

При все това, обаче, текущите дефицити в управлението на Булгаргаз не са божие дело, а са краен продукт на една поредица от съзнателни и волеви действия на

конкретни личности от последните български правителства.

Биха ли могли нещата да изглеждат по друг начин? На теория поне – да.

Първо, нефтено-индексираните цени в договорите на Газпром могат да бъдат разглеждани и предимство, когато става реч за управление на ценовия риск при природния газ. Спот пазарите имат своя относително самостоятелна динамика и независимост спрямо пазарите на суровия нефт, която ще нараства с нарастване на ролята на втечнения природен газ на глобалния пазар. Привързаната към цената на суровия петрол цена на природния газ у нас трудно може да ни осигури конкурентна позиция при волатилен пазар. Гъвкавостта на газовия пазар става ключова характеристика на енергийната ни сигурност, поради което конкуренцията, диверсификацията на доставки, маршрутите и типове договори се превръщат в същностна черта на добрата политика. В момента именно това е критичната отсъстваща опция, с която регулаторът и потребителите не разполагат.

Всичко, което членовете на КВЕР могат да направят в условията на единствен доставчик е, да удостоверят структурата на разходите в рамките на изключителни малък променлив елемент от по-малко от 3-5 процента от крайната цената. Всичко останало зависи от фактори извън нас.

Второ, нефтено-индексираните цени, най-вече поради времевия лаг от 6-9 месеца за референтните репери в ценовата формула –

газъл и дизел, позволяват известно пространство за маневриране при прогнозирането на бъдещите цени на природния газ. Това дава възможност на вносителите да предвидят и хеджират рисковете, като вземат мерки за омекотяване на ефекта от резки ценови колебания.

В случая с Булгаргаз – управлението на компанията можеше да реши просто да купи по-големи количества от евтин газ през миналия септември или октомври, преди началото на отоплителния сезон, като го нагнети за съхранение – разходите за това са маргинални – и след това го използва за да успокои, поне частично, увеличението на цените през април 2017 година. Тази хедж опция има своите условия, тъй като заявката на извънредни по-големи количества от Газпром си има своята допълнителна цена, но разходите са незначителни особено сравнение със сигурността, че след 6-9 месеца бъдещата цена на природния газ ще отразява текущите на суровия нефт и на неговите деривати във ценовата формула. Съпровождащите валутни рискове също могат да бъдат хеджирани и КВЕР трябва да може да признава подобни разходи за присъщи.

Главното оправдание на Булгаргаз, най-често използвано в подобни случаи, е липсата на достатъчно финансови средства и външни ограничители, които се налагат от ролята му на обществен доставчик. Ръководството на компанията никога не е било мотивирано към промяна, защото топ мениджърите са били с ясното съзнание, че регулаторът и

потребителите нямат изход освен да приемат цената, която предлагат.

След като Булгаргаз загуби средствата по сметките си в КТБ – няколко десетки милиона, които през август 2014 година са представлявали 98 процента от свободния ресурс на компанията, банките охладиха ентузиазма си за отпускане на нови кредити, което наложи намесата на БЕХ за гарант. Монополният статут на държавната газова компания и нежеланието и да позволи на други газови търговци да я заместят в функция, която тя не е в състояние да изпълни – при покриване на нейния оперативни дефицити и пазарни рискове, включително чрез партньорски споразумение на практика остави клиентите без никаква защита.

Правителството не пропуска да отбележи заслугите си за отстраняване на посредниците при вноса на руски газ, но проблемите продължават и се задълбочават, заради „скритите“ посредничество на неефективното управление. При толкова много възможности за управление на ценовия риск като кол опциите, договорите с фиксирана цена при бъдещи доставки, договори за балансиране при търговията с газ, които са пренебрегнати, потребителите и регулатора просто са обречени. Членовете на КВЕР нямат друг ход освен да одобрят исканото повишение на цените в поискания от Булгаргаз размер.

При това възможностите за газосъхранение на по-евтин газ не се свеждат само до Чиренското газохранилище, където повече

от 100 милиона кубически метра останаха незапълнени преди зимния сезон. Достъпни са значително по-големите газохранилища в Украйна, Унгария, Австрия, Словакия и в други страни. В идеалния случай Булгаргаз самостоятелно или заедно със свои партньори можеше да купи и съхрани един милиард кубически метра газ при по-ниски цени, като по този начин неутрализира напълно ценовото повишение сега. Това е тривиална операция в света на газовия бизнес, но не и за Булгаргаз.

Трето, номинално клиентите на държавната газова компания могат и сами да решат да управляват рисковете по доставките и да се заемат с управление на собствените си газови баланси, т.е. да правят това, което държавната компания не прави. Те могат сами да диверсифицират източниците на доставки, да купуват природен газ на различни входни точки на система, да купуват капацитети и сключват договори за пренос, да съхраняват сами газ от „бели“ за „черни“ дни. За съжаление, за повечето от тях, това е тотално несвързан с основния им бизнес и борсите, на които се котират техните акции, никак не гледат с „добро око“ на дейности извън коренната. При претегляне на потенциалните ползи от подобни стъпки срещу повишените рискове и разходи, особено когато тези операции се извършват при относителни ниски обеми и непрозрачни пазари, нещата не изглеждат никак ентузиазиращо. В допълнение, закъснялата и постоянно отлагана либерализация и диверсификация на газовия пазар, усилва и без това високите и непредсказуеми политически и

институционални рискове, което блокира алтернативните доставки по неизпитани маршрути.

През последните две години, поне десет неруски компании, които работят в Украйна, Словакия, Румъния, Гърция и Италия, изразиха интерес и готовност да се конкурират при доставките на газ за българския пазар. Но Булгаргаз остана хладен към всяко предложение, с изключение на споразумение за доставки при извънредни ситуации, които обаче нямат пряко отношение към реалния пазар и не са обвързващи. Ръководството на държавната газова компания вярва, че отклоняването на конкуренти на Газпром и поддържането на тоталната доминация на руския газов монопол на българския пазар е главното им достойнство, което им осигурява добра кариера.

В последните години зачестяват призивите от страна на Европейската комисия и на организации на потребителите към Булгаргаз да започне отваряне на пазара за конкурентни доставки чрез обявяването на търговии за доставки на газ, включително на краткосрочна база и с репер спот цени, поне за количествата за балансиране, които са над т.н. „задължителни количества“ по клаузата „взemi или плати“ по договорите с Газпром. Всичко потъна в мълчание.

Четвърто, Булгаргаз пропусна да разшири своите опции за реагиране в подобни ситуации, като възприеме възможно най-скромните стъпки за компания с неговата отговорност и статут – да ангажира на

дългосрочна и неотменима основа количествата добити природен газ от сондажи в Черно море, включително в предстоящи сондажи, които предстои да получат концесия. Знае се, че този газ е по-евтин от газпромовския и досега играеше, макар и скромна, но важна роля при балансиране на ценови колебания. Особено на фона на малкото потребление през второто тримесечие на 2017 година, като смъкне сегашното повишение на цените на природния газ под 25%. През 2016 година Булгаргаз е купила по-малко от 5 милиона кубически метра газ от добиващата компания Петроселтик, което и нищожна част от целия добив от над 80 милиона кубически метра. Експерти вярват, че нещата само ще се влошат през 2017 година, като по-голяма част от добития у нас газ ще бъде изтъргуван зад граница.

Добре за търговците и новите посредници, лошо за потребители.

Пето, повечето търговци на природен газ, винаги гледат навън, за да разширят кръга на своите клиенти и доставки, като разнообразяват портфейла си от активи, които осигуряват пряк достъп до добиващи газ компании. Балансираната структура на активите, с оглед на предлагания продукт и услуга, винаги е бил най-добрият начин за управления на риска. Държавната газова компания до този момент не е проявила никакъв интерес към добиващи активи, няма никакъв поглед извън България нито за източници на газ нито за клиенти. Дори Газпром да спази обещанието си към Европейската комисия и се откаже от

клаузите по договори, които забраняват реекспорта на природен газ /това и досега беше преодолима бариера/, Булгаргаз отново ще се окаже без клиенти на които да продаде „излишъците“ си при балансиране на системата, в това число и тези 1 милиард кубически метра, които са договорени от находището Шах Дениз в Азербайджан.

Шесто, почти е невъзможно за регулатора да вникне дълбоко в отчетите и да разбере цялостната картина на случващото се в Булгаргаз, за да съдържа повишението на цените. Докато на пазара на горива навсякъде по веригата има достоверни измервателни уреди, поне в по-голяма част от компаниите и съоръженията, а това води след себе си до по-прецизни отчети и фактуриране на реално доставени и реално потребени количества, измерването на изхода на газовата система на количествата на природен газ, което се продава от Булгаргаз на крайни клиенти, е предмет на много, при това тревожни интерпретации.

Основният газопровод на компанията към най-важния ѝ клиент – Топлофикация София – захранва голям брой потребители, при които крайното отчитане много напомня на отчитането на потребената топлинна енергия при старите многоетажни блокове. Отсъствието на сертифицирани индивидуални измервателни уреди за всеки отделен клиент води до клиенти с над- и недовзети суми – едни печелят, други губят, като в процеса възможностите за злоупотреби са значителни. Най-накрая всичко се пише на сметката на Топлофикация София, която предпочита да

си мълчи, защото не плаща сметките си към газовата компания, а и в последна сметка всички се пише на гърба на плащащите абонати на Топлофикация. Булгаргаз, от своя страна, знае, че не може да спре подаването на газ до потъващия във все по-големи дългове топлофикационен гигант и така този порочен кръг накрая избива в цената на природния газ и рязко влошеното финансово „здраве“ на газовата компания, която копира поведението на другия държавен монопол Топлофикация като натоварва плащащите си клиенти на природен газ. Накрая регулаторът поема горещия картоф – вместо да премахне напълно излишната фигура на обществения доставчик, в която има логика при един единствен доставчик, но при достатъчно значима конкуренция и най-вече променени условия на търговия на същия този монополен доставчик няма никаква логика. Какви са шансовете да промяна и решение на тези проблеми?

Малцина очакват компанията да промени и загърби политиката си „само с Газпром“, което прави вероятността от различни скорости на цените на природния газ в ЕС и в България голяма. Сега в Европа цените на природния газ падат, а у нас се вдигат радикално, а това пряко удря върху конкурентноспособността на българските износители. И този сценарий ще се повтаря.

През последните седмици станахме свидетели на множество „пророчества“ на известни български политици по време на предизборната кампания, че свързващата инфраструктура – интерконекторите – е

излишна и тези проекти не са приоритет. Подобно говорене допълнително смрачава перспективата пред българските потребители на природен газ относно възможни повторение на сегашните шокови увеличения на цените на природния газ.

Показателни са събитията около интерконектора Гърция -България, който е ключов елемент в стратегията на Европейския съюз за Южния газов коридор. От доста време този проект е „трън в петата“ на енергийния истаблишмент в България, свикнал напълно да разчита и работи само с договори с един доставчик – Газпром.

Трудният напредък на работите по интерконектора се предопределя от често неблагоприятната институционална среда и реакция на равнище държавни компании. Въпреки, че чуждестранните търговци и потенциални заявители на обеми за пренос следят от близо новини около проекта, повечето от тях се колебаят да вярват на българското правителство, че действително се интересува и ще отвори газопреносната си система, газохранилищата и най-вече газовия си пазар за конкурентни играчи. Без да се случи това няма особен смисъл от свързване на двете системи – на България и Гърция.

Малцина са онези, които вярват, че при текущата политическа рутина, конкуриращите се газови доставки ще станат факт, или пък търгове за доставки на природен газ ще бъдат обявени в скоро време от Булгаргаз. Още по-слаба е вярата, че ще бъде премахнат статута на обществен

доставчик на компанията, която ефективно блокира навлизането на конкуренция на пазара.

Цените на природния газ в последна сметка точно отразяват причинно-следствената свързаност с повтарящите недостатъци на енергийната политика на България и пленяването на пазара от вътрешни и външни играчи. Това гарантира, че българският газов пазар ще продължи да функционира като „изолиран остров на влияние на руските газови компании“ отделно от останалия европейски и регионален газов пазар.

Ако това сме искали – сме го постигнали.

Газопроводът BRUA ще заработи през 2020 г., когато Еххон и Petrom ще започнат добив на газ от Черно море

2017-03-06, *thediplomat.ro*

Работата по газопровода BRUA (България - Румъния - Унгария - Австрия) ще започне в края на 2017 г., а газопроводът ще започне да действа през 2020 г., когато ЕххонMobil и OMV Petrom ще започнат да добиват природен газ от Черно море, заяви пред общественото радио Radio Romania Actualitati министърът на енергетиката Тома Петку, пише информационната агенция Агерпрес.

"Според предварителен календар на Transgaz (Националната компания за пренос

на газ), дейностите по изграждането на газопровода ще започнат в началото на четвъртото тримесечие на 2017 г. и това е задължително, за да бъде готов в края на декември 2019 г.", каза Петку. "Така че, през 2020 г., газопроводът трябва да започне да функционира. През 2020 г. се очаква Еххон и Petrom да приключат работата си в за добив на газ от шелфа на Черно море."

Министърът поръча на Romgaz (най-големият национален производител и доставчик на природен газ в Румъния) да финализира предпроектните проучвания за адаптирането на новите газови находища в близост до газопровода, но и да съхранява газ на ниска цена през лятото и да го изнася през зимата, когато цените са по-високи.

Дейностите за междусистемната връзка на BRUA ще се разгърнат на териториите на 11 румънски окръга. Новият газопровод ще бъде дълъг 550 км и ще има максимален капацитет от 1,5 милиарда кубически метра/година за България и 4,4 милиарда кубически метра / година за Унгария.

**СТАТИЯТА МОЖЕ ДА
ПРОЧЕТЕТЕ ТУК**

Pennine Petroleum подписва споразуме за блок Velca в Албания

February, 2017, youroilandgasnews

Компания Pennine Petroleum обяви, че е подписала споразумение за споделен добив /Production Sharing Agreement ('PSA')/ с Albpetrol за проучването и разработването на блок Velca в Албания.

Окончателното PSA споразумение съдържа лицензионно споразумение, подписано от Pennine, Министерство на енергетиката и промишлеността, и Albpetrol - държавната енергийна фирма на Албания, за лизинг за проучване от шест години, с 25-годишен лизинг за добив, при откриването на петрол и / или природен газ.

"Това е един много вълнуващ ден за Pennine. Албания има дълга история в развитието на петрола и на природния газ, датиращи почти от един век, и Pennine е развълнувана да привнесе своя опит в този регион", каза главният изпълнителен директор N. Desmond Smith.

"Албания има развита енергийна инфраструктура, създадена законодателство и нормативна уредба, както и скорошна история на значителни чуждестранни инвестиции за развитието на енергийния й сектор," допълва г-н Smith. "Очакваме с нетърпение да работим в Република Албания, обезпечавайки стойност за

акционерите на Pennine, и донасяйки икономически просперитет на народа на Албания."

Pennine възнамерява в следващите 60 дни да започне технически доклад, и със съществуващите данни да идентифицира потенциалните цели за сондиране в блока Velca. Pennine в момента работи с индустриални експерти от Albpetrol и от Министерството на енергетиката и промишлеността в консултативен комитет, като Pennine действа като оператор.

"Нашето разбиране и сътрудничество с Албания ни даде възможност да се развие партньорство с албанското правителство и Albpetrol чрез новото споразумение за споделен добив. Вярваме, че това споразумение предвижда балансиран договор „риск-и-възвращаемост“ за проучването и разработването на блока Velca - и, надяваме се, за много други възможности в Албания", казва шефа на Pennine Richard Wadsworth, който ръководи Bankers Petroleum в повторното развитие на нефтеното находище Patos Marinza като президент от 2004 г. до 2008 г. „Очакваме с нетърпение безпроблемна интеграция на Pennine в развитието на нефтения и газов пейзаж на Албания."

Основните правила и условия за блока Velca в споразумението PSA са подписани през февруари 2016 г. Pennine и Albpetro договориха през април 2016 г. условията на PSA и представиха документа за Министерство на енергетиката и промишлеността на Албания за одобрение.

Pennine прегледа лицензионното споразумение, неразделна част от PSA през декември 2016г.

Във връзка с тази сделка, Pennine ще плащат такса за пряка сделка чрез издаване до 7,000,000 обикновени акции обект на политика на борсата TSX Venture Exchange – сегмента за корпоративни финанси.

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА СТАТИЯТА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Иран срещу Русия: следващата газова война

By Kent Moors - Mar 06, 2017, oilprice.com

Не всеки присъстващ на Иранската срещата на върха за природния газ в началото на м. март във Франкфурт, е бил там по тази причина.

Докато повечето оценяваха перспективите за отваряне на големите резерви на природен газ и на втечен природен газ (LNG), на перспективите за износ, други са били там по съвсем различни причини.

Вземете например, тримата представители от руския газов гигант Газпром (OGZPY). Те не бяха там, за да търсят нови инвестиционни пакети. Напротив ... Те бяха,

за да видят, колко зле е позицията на компанията им „под обсадата“ от критики и обвинения.

И не е чудно, че момчетата Газпром изглеждаха загрижени. От това, което видях на срещата на върха, те имат всички основания да бъдат.

От друга страна, за енергийни инвеститори, новината е много добра ...

Газпром е в бедствено положение

Газпром все още може да бъде най-голямото на Земята дружество за природен газ, за експорт на повече газ, отколкото всеки друг и да осигурява приходи, които да представляват най-голямата приходна част на Руския централен бюджет ... Но то е обърнато надолу от трудните времена.

От една страна, добивът от първичните зрели полета намалява, а компанията зависи от тях от десетилетия. За да компенсира нарастващия проблем, Газпром трябва да навлезе в три много скъпи нови региона - над Арктическия кръг, върху континенталния шелф и в Източен Сибир.

Москва е силно притисната, да осигури необходимите средства за това.

След това, е необходимо Газпром да продължи да разширява нетния си износ. Само да задържи темпото от последната година не е достатъчно.

Решенията за нови газопроводи до Китай и Европа са подготвени като решения на този проблем. И все пак и двата проекта са

притискани с проблеми от политически характер, на ценообразуването, и на договарянето. В случая на проекта Южен поток - предназначен за преместване на руски обеми газ в Югоизточна Европа - астрономическите разходи, блокиращите политики на транзитните страни, предизвикват хода на ЕС за разнообразяване на енергийните източници, за да се прекрати риска.

Структурата на ценообразуването на газовия гигант ограничава ползите

Типичният договор на руския гигант включва три компонента. **Първо**, това е един много дългосрочен договор. Обикновено тези договори се простират в продължение на 20 години. **Второ**, налице е разпоредбата "вземи или плати". Това означава, че крайният потребител трябва да приеме минимално количество газ (обикновено 70 процента от месечното разпределение) или да плати, както ако е получено - независимо от реалното търсене.

Трето, самата формула на ценообразуване. Тя е определена чрез използване на ценова кошница за суров петрол и петролни продукти и се регулира периодично (в някои случаи месечно, в други все още на тримесечие). Отбелязвам го, защото Газпром тук търпи най-осезаем недостиг. Тъй като цената на суровия петрол се срива от ноември 2014 г. до неотдашните споразумения за добива от ОПЕК, формулата за ценообразуване на Газпром показва, че экспортните му постъпления падат.

Няколко европейски страни, в договорни отношения с Газпром, предприеха (или заплашват да предприемат) арбитражни действия за намаляване или цените, или обемите, или и двете. Няколко от тях задължиха Газпром да осигури "временни" промени в регулациите.

Разбира се, тези промени просто стават прецедент, другите да искат същото.

Потъването на цените на петрола създаде големи проблеми за приходите на Газпром. В момента, движението нагоре в цената на суровия петрол направи малко, за да компенсира проблема. Компанията продължава да харчи повече, отколкото печели.

И това ни връща към Франкфурт ...

LNG е бъдещето на пазара на природен газ

Представителите на Газпром бяха на Иранската срещата на върха за природния газ във Франкфурт, за да се оценат тяхната иранска конкуренция. Истина е, че компанията участва в проект за развитие на една, от повече от 20 фази, в Иранския огромен офшорен басейн South Pars/Южен Парс.

Но трите момчетата от Газпром във Франкфурт не бяха там, за да търсят нови инвестиционни пакети. Това беше всичко за съществуващите пазари на компанията вече „под обсада“.

LNG, обаче, е съвсем друг въпрос.

LNG позволява формирането на пазари и центрове, където големите тръбопроводи възли понастоящем не съществуват.

Това е проблемът появил се от Франкфурт ... Газпром е години назад в надпреварата за втечен природен газ

Тъй като търсенето на проекти за ирански втечен природен газ се усилва, традиционният подход за доставки на Газпромски газ е под допълнително напрежение. Иран, потенциално, има повече природен газ, отколкото Русия е готова да предостави, дори и на по-ниска цена, и Иран се превръща в любимец на международната инвестиционна общност.

За Газпром, междувременно, е късно да се включи в конкуренцията за втечен природен газ. Проектът Сахалин II е за производство на LNG от тихоокеанското крайбрежие на Русия и износ към Азия, но опитът да добавят обеми там е бил възпрепятстван от растящата конкуренция от Австралия и Папуа Нова Гвинея.

Големият проект за LNG в северна Русия Ямал, който е трябвало да положи основите за навлизане в европейски и други пазари, преживява бюрократични и оперативни проблеми. Малко вероятно е да прибегнат до него.

Компанията го използва, за да се оттегли от LNG като алтернатива на газопроводните системи, твърдейки, че цената му никога няма да бъде конкурентоспособна. Вече не. Цифрите, договорени в Франкфурт показват

огромни увеличения на капацитета на световните терминали за LNG (някои от тях в ръцете на публично търгувани дружества), с готовност да посрещнат нарастващото до 2023 г. търсене на втечен природен газ.

По това време, моделът на Газпром ще бъде изместен и Европа и Азия ще получават все по-големи доставки на втечен природен газ преимуществено на руския газ чрез тръбопровод.

Нищо чудно, че момчетата от Газпром изглеждаха загрижени. Те имат всички основания да бъдат.

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Компанията Black Sea Oil & Gas може да започне добив през 2019 г. на офшорен газ в Румъния

February, 2017, business-review

Black Sea Oil & Gas (BSOG), собственост на Carlyle International Energy Partners Carlyle /Carlyle International Energy Partners LP е специализиран в средните по размерн пазарни придобивания. Дружеството се стреми да инвестира в компании, участващи във верига за доставки на енергия. Инвестира в енергия, проучвания за нефт и

газ и в секторите midstream и downstream, рафиниране и маркетинг и услуги за нефтени находища. Фондът се стреми да инвестира извън Северна Америка, най-вече в Европа, Африка, Латинска Америка и Азия/ може да започне през 2019 г. добив на газ от една от своите концесии в Черно море, но тази цел зависи от процеса на одобрение и правната рамка, събщи за Agerpres генералният директор на компанията, Mark Beacom.

Той заяви, че компанията е открила газов депозит, очаквайки да съдържа между 10 до 20 милиарда кубически метра и че Black Sea Oil & Gas е вложила около 200 милиона щатски долара в своите местни концесии.

"Общо инвестициите в крайна сметка може да достигнат 500 милиона долара", каза Beacom.

Портфолиото на фирмата в Румъния включва концесията на блок XV Midia Shallow и блок XIII Pelican. BSOG е оператор и притежава 65 процентен дял в тези концесии.

В същото време, BSOG казва на изпълнителната власт, че решението за инвестиции зависи от въпроси, свързани със законодателството, които трябва да бъдат решени от правителството и енергийния регулатор ANRE. Без да дава повече подробности относно това. Директорът може би се позовава на схемата за възнаграждения в сектора на нефт и газ, която е останала непроменена от 2004 г. насам.

Министърът на финансите, Viorel Stefan, каза, че правителството може да въведе един допълнителен данък от 20 на сто за въглеводородни ресурси, които не се обработват в Румъния.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#)

ОЩЕ ПО ТЕМАТА МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#)

Украинската Нафтогаз предупреждава за риск за транзита на природен газ заради "рекордно ниско" налягане

London (Platts)- February 2017, platts.com

- * Обвини Газпром за нарушаване правилата на транзитния договор
- * Газпром отхвърля риска от прекъсване на доставките, поради спад в налягането
- * Руски потоци в последните дни намаляват заради ниското търсене и влиянието на цената

В края на февруари украинската държавна компания „Нафтогаз Украина“ събщи, че

руските потоци от природен газ от Русия през Украйна към Европа, от голяма входна точка, са пуснати в украинската система "в риск" от внезапен спад в налягането.

В изявлението Нафтогаз каза, че е имало "значителен" спад в налягането от руската газопреносна система на газоизмервателната станция Суджа, което "излага на риск стабилността на доставките на газ в посока към Европа."

Спадът на налягането е в резултат на намалените потоци от руски газ за Европа в последните дни, заради по-слабото търсене и по-малко привлекателната индексация на цената на петрола в сравнение с европейските хъбове.

Газпром логично е избрал да намали транзита през Украйна, за първи път в периода на по-слабото търсене, определено от купувачите – както и поради по-малко благоприятните цени и по-топлото време в Европа - имайки предвид, че маршрутите по газопроводите Северен поток и Ямал са по-евтини.

Петролно индексирани руски газови цени са все още малко по-евтини, отколкото тези „месец-напред“ на TTF, но двете през последните седмици на февруари се сближават и цената на TTF е настроена в близко бъдеще да попадне в диапазона на петролно-индексирани цени, според анализ на Platts.

По отношение твърденията, направени в съобщението на Нафтогаз, говорител на

Газпром заяви, че компанията не вижда "риск" от срыв на своите транзитни доставки за Европа.

Вместо това, той каза, че "в основата на риска за доставките са ниските запаси от газ в подземните хранилища на Украйна."

Газпром многократно изразява опасения, че Украйна не изпомпва достатъчно газ в своите хранилища, за да отговори на търсенето до края на зимата и излагат на риск транзита за Европа.

НИСКО НАЛЯГАНЕ

Нафтогаз каза, че налягането в Суджа е паднало до "рекордно ниските" 49.7 атмосфери (atm) в сравнение с 60-те atm, залегнали в договора между двете страни за транзит на газ, подписан през 2009 г.

Нафтогаз каза също, че Газпром "систематично" е над максимално допустимата стойност на колебание за ежедневното оттегляне на газа на изходните точки от украинската система, която е определена на 4,5% за точката Uzhhorod, съгласно договора за транзит.

"В някои дни от февруари, колебанията са били два пъти по-високи от определената граница", каза Нафтогаз.

Въпреки това, Нафтогаз каза, че поддържа "сигурни доставките на газ за ЕС."

"Всички поръчки на руските вносители на газ в момента се изпълнява напълно и навреме", каза той.

Нафтогаз заяви, че и от Европейската комисия са загрижени за несъстоятелните твърдения на Газпром, че изпълнява своите договорни задължения.

"От Газпром се очакват обяснения и отстраняване на нарушенията в изпълнението на договора, в името на сигурността на доставките на газ за европейските потребители", каза той.

Газпром и Нафтогаз момента са въввлечени в огромни арбитражни спорове, с претенции и от двете страни, добавяйки повече от 70 \$ млрд за цените на природния газ, задължения за доставка и транзитни условия от договора от 2009г.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА
ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#)

Започна обществено допитване за програмата за извеждане от експлоатация на нефтеното и газово поле Brent

2/8/2017, worldoil.com

Започнали са разширени 60-дневни консултации, относно препоръки по

извеждане от експлоатация на нефтената и газова област Brent в Северно море; поводът е подадена от оператора на полето - Shell UK Limited (Shell), цялостна програма за извеждане от експлоатация на Отдела за бизнес, енергетика и промишлена стратегия (BEIS) в правителството на Великобритания. От полето, на 115 мили североизточно от Шетландските острови, е добито около три милиарда барела, тъй като началото на добива е от 70-те години на миналия век, което е почти 10% от добива на Великобритания.

Програмата за извеждане от експлоатация на полето Brent препоръчва да се отстрани горния стоманен кожух на платформата на Brent Alpha, заедно с частите над водата на четирите Brent платформи, отломките на морското дъно, масла, отпадъци и др. Програмата също така препоръчва базови структури - Brent Alpha, Brent Bravo, Brent Charlie и Brent Delta да останат.

Тази препоръка ще изисква също консултация с и подкрепа на Комисията OSPAR, органът, създаден по силата на Конвенцията на OSPAR за опазване на морската среда на североизточната част на Атлантическия океан. *Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан или Конвенцията OSPAR (от септември 1992 г.) е законодателен инструмент за регулиране на международното сътрудничество по опазване на околната среда в Североизточния Атлантически океан. Той съчетава и Конвенцията от Осло за намаляване на отпадъците в*

морето и Парижката конвенция от 1974 г. за наземните източници на замърсяване на морската среда. Работа, извършвана по силата на конвенцията се управлява от Комисията OSPAR, която е съставена от представители на правителствата на 15 държави, които са я подписали и представители на Европейската комисия/. Набор от опции са описани в плана за извеждане от експлоатация, за да се справят с 28-те тръбопроводи, свързващи областта Brent.

След приключване на периода на обществено обсъждане, препоръките ще бъдат разгледани от BEIS, заедно с отговорите при консултациите. При условие, че BEIS приеме препоръките, то тогава ще търси подкрепа за необходимите действия от Комисията OSPAR от името на Shell.

"Shell през последните 10 години е предприела извършване на задълбочен анализ, обширни научни изследвания и подробни консултация с над 180 организации от заинтересованите страни. Работейки в тясно дефинирания регулаторен процес, ние вярваме, че нашите препоръки са безопасни, технически постижими, екологично чисти и финансово отговорни. Shell насърчава всички, които имат интерес от извеждането от експлоатация на полето Brent да прегледат, да обмислят и да отговорят на този консултативен документ", каза Duncan Manning, мениджър на Brent за извеждане от експлоатация на активите на полето Brent.

Работата по подготовката за извеждане от експлоатация на полето Brent започна през 2006 г. Извършени са и са завършени повече от 300 експертни проучвания, анализират се техните резултати и се проверява от група независими учени. Shell също е ангажиран с около 400 участници, включително и неправителствени организации, учени и ключовите заинтересовани групи, включително, но не само и Федерацията шотландските рибари.

Добивът от Brent Delta е прекратен през 2011 г., а от Brent Alpha и Brent Bravo през ноември 2014 г. Добивът от полето ще продължи, чрез Brent Чарли, още няколко години.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#)

Шистовата индустрия на САЩ се връща „агресивно“

February, 2017, epmag.com

ХЮСТЪН – Шистовата нефтена и газова индустрия в САЩ се връща към живот, макар и скоростта на възстановяването досега да предизвиква загриженост в някои анализатори.

"Много е агресивно, по-агресивно, отколкото сме виждали в предишни цикли", каза Робърт Кларк, директор по изследванията в Wood Mackenzie, по време на Бизнес-конференция „2017 NAPE Summit“ през Февруари.

Водени от неотдавнашното ниво на цените на петрола от \$ 50 за барел, Кларк каза, че най-добрите енергийни компании на САЩ търсят двуцифрен ръст за 2017 г. Въпреки това, ефектът от такова ускорено развитие може да доведе до по-високи разходи и по-малко ефективност за производителите.

Водещ индикатор за нарастващия оптимизъм в бранша е броят на работещите платформи, които се увеличават за последните 14 седмици.

През първата десетдневка на февруари в САЩ сондърите са добавили осем нефтени платформи, с което общият брой достигна до 591 – най-много от октомври 2015 г., според Baker Hughes Inc. Като цяло, броят на месечните допълнения към платформите в САЩ, през последните четири седмици, е най-високият от 2012 година насам.

"Мисля, че в момента сме в една точка, когато случващото може да е малко предизвикателство. Не можем да продължаваме да добавяме още [платформи], разходите ще се увеличат и това ще се отрази на печалбата, ще сме на нулата", каза Кларк.

В резултат на това Кларк прогнозира, че индустрията може да навлезе в период,

когато ефективността на огромните печалби, постигнати по време на криза, намалява.

Тъй като производството се възстановява, Wood Mackenzie прогнозира, че 30% от всички добавени платформи в САЩ ще отидат в Перм. Останалите 70% от стендовете – ще попълнят множество басейни и няколко находища, каза Кларк.

Кларк каза, че занапред растежът на търсенето ще е скромнен и това води до сериозни разговори по темата за доставки от американското находище Lower 48. Извън продукцията на оншора Lower 48, се очаква доставките да бъдат широко плоски до 2020 г., създавайки възможности за американските шистови добивници.

"Разликата между търсенето в световен мащаб и не американските глобални доставки... - това е нещото, към което трябва да се стремим", каза Кларк. "Искаме да осигурим много барели на световния пазар, но ние не искаме това да са последните барели, защото последният барел определя цената."

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).**

Уточнение

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този бюлетин, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexalex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

advassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимир

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com

За мнения и препоръки може да посетите фейсбук-страницата на бюлетина:

<https://www.facebook.com/EP-Oil-and-Gas-Newsletter-501490733299005/?ref=bookmarks>